

BAHÁ'Í-SAMFUNDET I DANMARK

FORFØLGELSERNE AF BAHÁ'ÍERNE I IRAN

– Irans største religiøse minoritet

Bahá'í-troen er blevet forfulgt i Iran siden sin opståen i midten af det 19-århundrede. Forfølgelserne fortsætter frem til i dag, og bahá'íerne er en udsat gruppe i perioder hvor menneskerettighederne har trange kår.

Det seneste angreb på menneskerettighederne i Iran er et forslag til en tilføjelse til straffeloven om dødsstraf til enhver, der konverterer fra islam til en anden religion. Hvis dette vedtages, vil det påvirke ikke kun bahá'íer, men også kristne, jøder og andre. Lovforslaget går så vidt som til at definere som frafalden enhver tilhænger af en anden religion end islam, som har en forælder der var muslim ved hans/hendes undfangelse. Således vil for eksempel et barn af en muslim og en kristen, som vælger at antage den kristne tro, blive betragtet som frafalden i lovens øjne og henrettet.

Internationalt er der blevet udtrykt dyb bekymring over udviklingen af menneskerettigheds-situationen i Iran. For nylig har EU fremsat to udtalelser dels om forfølgelserne af de iranske bahá'íer specifikt, dels om udkastet til straffelovstilføjelsen.

Bahá'í samfundet som nøgle til forståelse

Den nuværende menneskerettighedssituation samt den sociale reform i Iran kan ikke forstås uden at tage den historiske baggrund for forfølgelserne af bahá'í-samfundet i Iran i betragtning. Bahá'í-samfundet er i dag Irans største religiøse minoritet og dets historie giver et godt billede af den kulturelle krise, som har grebet det iranske samfund i dag.

Ved den islamiske revolution i 1979, hvor Khomeini kom til magten blev der igangsat en systematisk kampagne for at eliminere bahá'í-samfundet. Over 200 bahá'íer blev henrettet, dræbt eller forsvandt i firserne. Da disse drab og henrettelser vakte stor opmærksomhed i det internationale samfund, holdt man efterhånden op med at slå dem ihjel og nøjedes med andre former for forfølgelse og diskrimination. Folk blev fyret fra deres arbejde, børnene blev generet i skolerne og de unge bahá'íer blev nægtet adgang til uddannelse.

I 1993 kom et hemmeligt dokument frem i lyset som var blevet udfærdiget på opfordring fra lederen af Irans Islamiske Republik Ayatollah Ali Khamenei og Irans daværende præsident, Ayatollah Ali Akbar Hashemi Rafsanjani. Dokumentet var underskrevet af Hujjatu'l Islam Seyyed Mohammad Golpaygani, sekretær for Irans Øverste Revolutionære Kulturelle Råd, og godkendt af hr. Khamenei. Dokumentet opfordrer specifikt til at Irans bahá'íer behandles på en sådan måde, at man "blokerer" udviklingen og fremgangen for det iranske bahá'í-samfund ved f. eks. at bahá'íerne skal nægtes "enhver indflydelsesrig stilling", at "ansættelse skal nægtes personer, der identificerer sig som bahá'í, og at "alle bahá'íer skal bortvises fra universiteterne". Dokumentet indikerer eksempelvis at regeringen har til hensigt, at holde bahá'íerne uden uddannelse, at de kun skal kunne leve på et meget beskedent grundlag, og at de altid skal være bange for at de, ved den mindste lovovertrædelse, vil risikere fængsling eller det der er værre.

I årene efter dokumentet blev skrevet har bahá'í-samfundet oplevet forfølgelse på alle områder der blev skitseret i det: Bahá'íer er blevet tilbageholdt, fængslet og anklaget for at "spionere", De er blevet nægtet adgang til uddannelse og til at tjene til livets ophold; de er blevet frataget al indflydelse i det iranske samfund og blevet frataget retten til at dyrke deres religion.

Siden nedlæggelsen af Menneskerettighedskommissionen for nogle år siden er overgrebene mod bahá'íerne blevet stadig grovere. Dette er sket på trods af, at FN's

generalforsamling hele tiden har vedtaget resolutioner om menneskerettighedssituationen i Iran med direkte nævnelse af bahá'íernes situation.

Hvert år søger ca. 1000 unge bahá'íer optagelse ved landets uddannelsesinstitutioner. Hvis de på optagelsesskemaet angiver at de er bahá'í i den rubrik, hvor de skal angive religion, bliver de ikke optaget. Andre som er blevet optaget bliver, når det opdages, at de er bahá'í, bortvist.

Fireoghalvtres unge bahá'íer blev i maj 2006 tilbageholdt og beskyldt for propaganda imod det iranske styre. De har fået betingede domme mod at deltage i genopdragelseskurser. Tre af dem er blevet fængslet uden videre i fire år. De tre fængslede uskyldige unge mennesker er blevet beskyldt for at undervise i bahá'í-troen, hvilket er synonymt med "propaganda mod regimet" i regeringens forskruede perspektiv.

Historisk perspektiv

Bahá'íer forstår at dette forfølgelsesmønster er en manifestering af de misforståelser og den frygt, der ofte forekommer når en ny religion opstår i en veletableret ortodoksi. Mønstret har gentaget sig op gennem tiderne; praktisk talt har alle verdens store religioner stået over for intens forfølgelse ved deres fødsel.

Grundlæggeren, Bahá'u'lláh, lærer at Gud progressivt åbenbarer religiøs sandhed til menneskeheden gennem en række af guddommelige manifestationer som Abraham, Krishna, Zarathustra, Moses, Buddha, Jesus og Muhamed og de sidste var Báb og Bahá'u'lláh. Andre vil følge i kommende tidsaldre.

Den idé, at der skulle komme en ny budbringer fra Gud efter Muhamed, anses af mange muslimer som kætteri. Bahá'íerne mener, at med Bahá'u'lláhs budskab er en ny religiøs æra indledt. Bahá'u'lláh henviste til denne nye æra i menneskets historie som modenhedsstadiet.

Bahá'í-troen er, på den baggrund, blevet forfulgt i Iran siden sin opståen i midten af det 19. århundrede. De tidlige tilhængere stod overfor en voldsom forfølgelse fra både de religiøse autoriteter og de politiske myndigheder. Man anslår at ca. 20.000 personer blev dræbt i progremer i det 19. århundrede.

Nogle af forfølgelserne blev anført af lokale eller regionale myndigheder. Således udbrød der voldsomme forfølgelser i byen Yazd i 1903, hvor 101 mennesker blev dræbt, efter at befolkningen var blevet ophidset af fjendtlige mullaer. Til andre tider blev undertrykkelsen af bahá'íerne gjort til en del af den officielle politik. Bahá'í litteratur blev bandlyst, bahá'í vielser blev ikke anerkendt og bahá'íer i offentlige stillinger blev degraderet eller fyret. Bahá'í skoler, som der har været ca. 50 af over hele landet blev tvunget til at lukke.

I 1955 fejede en anti-bahá'í bølge over landet. Mord, voldtægter og røverier blev rapporteret mange steder, samtidig med at regeringen forsikrede Majlis (parlamentet) at den havde beordret undertrykkelse af alle "bahá'í sektens aktiviteter".

Forfulgt alene på grund af tro

Forfølgelserne af bahá'íerne i Iran er ikke relateret til et spørgsmål om etnicitet eller en politisk dagsorden. Størstedelen af de iranske bahá'íer kommer fra den samme etniske stamme som resten af befolkningen og repræsenterer et gennemsnit af Irans socialgrupper.

Det er kun deres religiøse tro, der adskiller dem fra deres medborgere – en tro som bahá'í læren forbyder dem at påtvinge andre. På grund af den kontrol med medierne som udøves af det islamiske præsteskab, er bahá'í læresætningerne praktisk talt ukendt for offentligheden, som er blevet belært om at frygte og hade dem. Bahá'íerne er selv blevet nægtet brug af medierne, og resultatet er vidt udbredte fordomme.

Alle disse overgreb mod en religiøs minoritet, som endog er Irans største, er en klar krænkelse af Menneskerettighedserklæringen, som Iran har underskrevet.